

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

BU ZAMANIN NEMRUTLARI

Esselamu Aleyküm ve Rahmetullah

Eûzübillâhime's-şeytânî'r-racim Bismillâbirrahmânirrahim.

Vesselatu Vesselamu ala Resuluna Muhammedin Seyyidel evvelin vel ahirin.

Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah, Medet ya Meşayihina,

Şeyh Abdullah Dağıstani, Şeyh Muhammed Nazım el Hakkani, destur.

Tarikatun es sobbe vel hayru fi cemiyya.

Ya Rabbi, bu gece de Cuma gecesi. Bir iki söz söyleyelim, inşallah herkese fayda olur. Hem size sevap olur hem bize sevap olur inşallah. Şeyh Efendi çoğu zaman güzel misaller verirdi, hikâyeler söylerdi.

Zamanın birinde bir fare varmış. Fıçı var, içinde şarap var. Fare, şarap fıçısına düşmüş, sonra oradan kurtulmuş. Ölmeden nasıl çıkmışsa, dışarı çıkmış. Ama tükürüp gidene kadar fıçıda epeyce bir şeyler yutmuş. Şarabı içip de dışarı çıkınca; “Nerede o terbiyesiz kedi? Gelsin!” demiş. Kendini aslan zannetmiş.

Bu insanlar da öyledir. Haddini bilmeyen insanlar kendini bir şey zann ediyor. Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in tevazuunu görmüyorlar. Kendi kendilerine en ufak bir şeyde öyle bir kibir, öyle bir azamet yapıyorlar ki fırsatları olsa firavun gibi; “En büyük tanrı benim! Sizin tanrınızımlı” diye çıkacaklar. Bu zaman uymuyor kendilerine ama hemen onu ima ediyorlar.

Âdem Aleyhisselam’dan beri hiç bir Peygamber büyüklük göstermedi, azamet yapmadı. İnsanlara büyüklük yapmadılar, onlara hizmet ettiler; insanlara yol göstermek için yalvardılar, yakardılar, her türlü eziyeti çektiler. Bir kibir olsaydı zaten kimse yanlarına yaklaşamazdı. Ama ne kadar şeytanın adamı varsa, kibirden, azametten yanlarına yaklaşmaz.

Firavun’dan tut, Nemrut’tan tut, Ebu Cehil’den tut, Karun’dan tut, bu zamanın insanlarında bir hayli onlardan var. Nerede kibir yapan adam varsa, “benim” diyen adam varsa, Peygamberimizin (s.a.v.) yolunu değil de şeytanın yolunu tutmuş olur. O da dediğimiz gibi fıçının başındaki fare gibi Allah Azze ve Celle’nin yanında kıymeti yoktur.

Sen ne yapıyorsun? Fare gene ufakık bir şeydir, bir varlığı vardır. Senin Allah’ın azametinin yanında hiçbir varlığın yok. Öyle kibir yapan insanın hiçbir varlığı yok. Geldi geçtiler, kıyamete kadar lanet yiyorlar, kıyamete kadar lanetleniyorlar. Kim kibir yaparsa, kim “benim” derse, lanet yer.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

Nefsinize uymayın! Nefis insanı balon gibi şişirir, sonunda da patlar gider. Kanmayın! Kim “benim” derse benlik şeytanındır. O insandan uzaklaşın. Hakiki şeyhleri gördünüz. Hakiki şeyhin kim olduğuna dair en büyük misal karşımızda, Şeyh Efendimiz. Hiç bir zaman büyüklük, kibir yapmadı. Ne kadar misaller varsa, her kişiden yeni yeni şeyler duyuyoruz. “Şeyhim” diye kimseye kibir yapmadı, “şeyhim” diye onlara hizmet etmeye uğraştı.

Geçenlerde bize gece yarısı birileri geldi, açmadık kapıyı. Biri anlatıyordu geçen; Şeyh Efendi Kıbrıs’tayken, saat bir buçuk olmuş, hâlâ insanlarla görüşüyormuş. Adamlar tam çıkıyor, “Biz Malatya’dan geliyoruz” diye bir kişiler gelmiş. Şeyh Efendi, “Daha sonra gelsinler.” demiş. Sonra da Şeyh Efendi, “Tamam gelin.” demiş. Kendi kendisine “Şeyh olmasaydın” demiş.

Yani madem şeyhsin, bu şeyi çekeceksin, hizmet edeceksin diyor. Kim yapabilir bunu? Bizim sahte şeyhlerden, sahte şeylerden hangisi yapabilir bunu? Bunlar güzel misallerdir. Bu Meşayihlere kıyamete kadar rahmet okunur. Kibir yapan insanlara, kendini bir şey zanneden insanlara, büyüklük sarhoşluğu olan insanlara da lanet edilir.

Allah muhafaza etsin. Allah kimseye muhtaç etmesin inşallah. Allah kendi hazinelerinden versin. Bu gecenin hürmetine bütün hayır maksatlarımız hâsıl olsun inşallah.

El Fatiha

Şeyh Muhammed Mehmet Adil Hazretleri’nin
05 Ağustos 2016/02 Zilkâde 1437 Tarihli Sohbeti
Akbaba Dergâhı